Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 714
van **JOHAN VERSTREKEN**
datum: 24 april 2015

---

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Visserijsector - Passieve visserij

Passieve visserij biedt heel wat voordelen aan de visserijsector: er is weinig teruggooi en bodemberoering, lage brandstofkosten en lage onderhoudskosten van de vaartuigen. Passieve visserij vormt dus een rendabel alternatief voor de bekende sleepnetvisserij en zorgt voor een optimaal gebruik van de toegestane quota. Toch is het voor reders niet evident om over te schakelen op passieve vaartuigen. Er is de hoge investeringskost en een beperkte ervaring met passieve visserijmethoden.

1. Hoeveel vaartuigen van de Vlaamse vissersvloot zijn reeds overgeschakeld op passieve visserijtechnieken? Wat is het percentage?

2. In hoeveel gevallen heft de omschakeling naar passieve vaartuigen geleid tot het faillissement van de rederij?

3. Welke problemen zijn er voor de vaartuigen bij de omschakeling naar passieve visserij?

4. Op welke manier worden de vissers begeleid bij deze omschakeling?

JOKE SCHAUVLIEGE
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

ANTWOORD
op vraag nr. 714 van 24 april 2015
van **JOHAN VERSTREKEN**

---

1. Voor 2010 waren 2 Vlaamse vissersvaartuigen actief als passief visser. In de periode 2010-11 schakelden 5 vaartuigen over op de passieve visserij. Dit betekent dat eind 2011 7 vaartuigen de passieve visserij beoefenden of 8% van de vloot.

2. Van de 7 vaartuigen rest er vandaag nog 1 actief vaartuig. Twee vaartuigen zijn verkocht wegens faling; 1 multifunctioneel klein vaartuig is recent toegevoegd aan de lijst voor schrapping en 1 vaartuig is vernietigd door brand aan boord. De overige zijn overgeschakeld op sleepvisserij.

3. De voornaamste moeilijkheid is het vinden van ervaren bemanning. De praktijk toonde duidelijk aan dat een bemanning die reeds jaren actief is in de sleepnetvisserij niet zomaar kan overschakelen. Het behandelen van het vistuig en het werkritme verschillen danig zodat rederijen in moeilijkheden kwamen om personeel te behouden en om rendabel te zijn. Vooral het eerste seizoen van de starters was gekenmerkt door een magere vangst van tong.

4. Daartoe werd de werkgroep “Passieve visserij” opgericht als overlegorgaan binnen de Rederscentrale. Zeven rederijen namen actief deel. Om de kennis over deze visserijmethode te verbeteren werden buitenlandse studiereizen georganiseerd. De vissers en wetenschappers bezochten nettenmakers, vissers en visserijbeurzen in Denemarken, Nederland en Frankrijk en er werd deelgenomen aan de vergaderingen van de kenniskring "Staand Want" in Nederland. Deze contacten bleken erg waardevol want enkele buitenlandse collega's bleken bereid in te schepen aan boord van de starters om de bemanning op te leiden.
   Om de starters te ondersteunen werd een reeks nieuwe types vistuig aangekocht. Hierbij ging het vooral om nieuwe materialen en ontwerpen voor de tongvisserij enerzijds en vistuig voor alternatieve soorten zoals zeebaars anderzijds.